

200707920/1.

Datum uitspraak: 13 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/57191 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 23 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 november 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 23 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

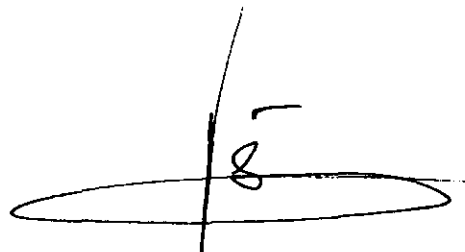
w.g. De Vink
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 december 2007

154-565.

Verzonden: 13 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 06/57191, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

3S RRRB 2447795

eiser,
gemachtigde: mr. K. Wijnmalen, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te 's-Gravenhage, thans de
Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. B. Nollen, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluit van 17 november 2006 (verzonden op 21 november 2006)
afwijzend beslist op de aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning asiel
voor onbepaalde tijd.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 22 november 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 30 augustus 2007 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover hier van belang luidt artikel 1 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw
2000):

"In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

(...)

k. Vluchtelingenverdrag: het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van
vluchtelingen (Trb. 1954, 88) en het bijbehorende Protocol van New York van 1967 (Trb.
1967, 76);

l. verdragsvluchteling: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het
Vluchtelingenverdrag en op wie de bepalingen ervan van toepassing zijn;"

Voor zover hier van belang luidt artikel 29 van de Vw 2000:

procedurenummer: AWB 06/57191

2

"1. Een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 kan worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar."

Artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, luidt als volgt:

"Een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen."

Op grond van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Ingevolge artikel 32, eerste lid, onder c, van de Vw 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden ingetrokken dan wel de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur ervan kan worden afgewezen, indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is Onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd af te wijzen.

Ingevolge artikel 34, eerste lid, van de Vw 2000 kan - voor zover hier relevant - de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende vijf achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

2.2. Het bestreden besluit strekt tot afwijzing van eisers aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vw 2000 op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000. Daartoe heeft verweerder aangevoerd dat bij brief van 16 september 2002 de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie de Voorzitter van de Tweede Kamer heeft bericht dat het Kabinet heeft besloten het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers van Sierra Leone nationaliteit te beëindigen. Uit het algemeen ambtsbericht Sierra Leone van het Minister van Buitenlandse Zaken van 8 juni 2002, kenmerk DVP/AM-754474, blijkt dat de

procedurenummer: AWB 06/57191

3

veiligheidssituatie in Sierra Leone in het algemeen is verbeterd. De algehele (veiligheids)situatie in Sierra Leone is niet van dusdanige aard dat deze zou leiden tot de conclusie dat het voeren van een beleid van categoriale bescherming in de zin van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is geïndiceerd.

Uit het bovenstaande volgt dat de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 is komen te vervallen. Evenmin bestaat er aanleiding eiser op basis van een van de andere verleningsgronden van artikel 29 van de Vw 2000 een verblijfsvergunning asiel te verlenen.

2.3. Eiser kan zich niet verenigen met het bestreden besluit en voert daartoe het navolgende aan. Eiser is van mening dat hij ten aanzien van de reis en de reisroute voldoende informatie heeft verstrekt. Eiser bestrijdt dat hij ongeloofwaardig heeft verklaard en tegenstrijdig heeft verklaard met betrekking tot de locatie waar hij door de rebellen werd vastgehouden. De ontsnapping uit handen van de rebellen was geenszins een eenvoudige ontsnapping. Eiser meent dat hij geluk heeft gehad dat hij heeft kunnen ontsnappen uit de handen van de rebellen. Eiser meent dat hij aangemerkt moet worden als vluchteling nu hij heeft aangetoond te vrezen voor vervolging. Daarnaast zijn er daadwerkelijk concrete redenen gelegen in de persoon van eiser die de conclusie rechtvaardigen dat hij bij terugkeer in zijn kans van herkomst een reëel gevaar loopt te worden onderworpen aan een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM). Eiser meent dat hij in zijn land van herkomst als een voormalige rebel zal worden gezien en dat onvoldoende bescherming hiertegen kan worden geboden door de autoriteiten.

2.4. De rechtbank overweegt als volgt.

Ingevolge vaste rechtspraak behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst. Als zich de omstandigheid voordoet als bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw 2000, mogen in het asielrelaas om het geloofwaardig te achten geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

De rechtbank heeft de beoordeling door verweerder van het asielrelaas te toetsen binnen het boven weergegeven samenhangende toetsingskader. Daarbij zal de rechtbank derhalve niet een eigen waardering van ieder afzonderlijk element kunnen geven. De rechtbank zal voorts in acht hebben te nemen, dat het ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 aan de vreemdeling is om zijn relaas aannemelijk te maken.

Ten aanzien van eiser heeft verweerder in het bestreden besluit terecht toepassing gegeven aan artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000. Daartoe heeft hij aan eiser kunnen tegenwerpen dat eiser geen bescheiden ter staving van zijn stelling omtrent de reisroute heeft overgelegd, noch in staat is gebleken over de reis en reisroute coherent te verklaren. Daaraan doet niet af de enkele stelling van eiser dat hij afdoende heeft verklaard. Derhalve heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat de oprechtheid van het asielrelaas daardoor op voorhand is aangetast en dat afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het relaas.

Verweerder heeft zich evenzeer op het standpunt kunnen stellen dat van eisers asielrelaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat geen geloof wordt gehecht aan de verklaringen

procedurenummer: AWB 06/57191

4

omtrent zijn gestelde verblijf bij de rebellen en de door hem ondervonden problemen. Verweerder heeft daarbij kunnen betrekken dat eiser niet eenduidig heeft verklaard over zijn verblijfplaats gedurende zijn gedwongen verblijf bij de rebellen, dat eiser op vrij eenvoudige wijze heeft weten te ontsnappen aan de rebellen, en de fysieke onmogelijkheid om in één nacht zich te voet te verplaatsen van Koidu naar Kissietown, zijnde een afstand van circa 240 kilometer.

De rechtbank is van oordeel dat verweerder terecht heeft besloten dat er geen grond is voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000.

Gelet op het voorgaande heeft verweerder voorts terecht geen grond voor verlening van een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 gezien. Niet aannemelijk is geworden dat eiser bij terugkeer naar Sierra Leone een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Niet gebleken is dat eiser persoonlijk op enigerlei wijze in de negatieve belangstelling van de Sierra Leoneanse autoriteiten is komen te staan.

De rechtbank is mitsdien van oordeel dat verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vw 2000 heeft kunnen afwijzen op grond van artikel 34 juncto artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000.

Het beroep is derhalve ongegrond.

2.5. Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummer: AWB 06/57191

5

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

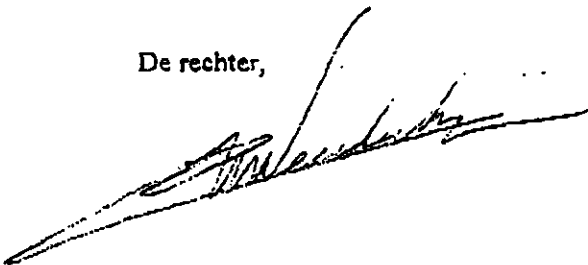
- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. W.M.P.M. Weerdesteijn, rechter, en door deze en
drs. S.R. Jonkergouw, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 23 OKT. 2007

Afschrift verzonden op: 23 OKT. 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
6766	B 13 NOV 2007
ZAANKR.	7920
AAN:	V1
BEHANDELD: DD:	PAR:

Postadres
Postbus 27561
3003 MB Rotterdam

Bezoekadres
Stationsweg 200
Rotterdam

T (010) 443 21 00
F (010) 466 83 75
I www.rechthuysadvocaten.nl

Giro 1230900 i.a.v.
Stichting Beheer Dardengelden
Rechthuys Advocaten Rotterdam
BTW NR.: 0057.69.711.B01
K.v.K. NH.: 41125668/24293A46

Aan

PER FAX EN PER POST: 070 365 13 80

Raad van State Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Kenmerk TN/40009339
Doortiesnr./-mail 010-4432159
Datum 13 november 2007

HOGER BEROEP

Appellant: de heer geboren op van Sierra Leone
nationaliteit, wonende te , aan de
verder te noemen 'eiser'

Gemachtigde: mr. T. Neijzen, advocaat-gemachtigde
Kenmerk IND: 0108.25.8027
V nummer:
Toevoeging: aangevraagd

Geeft te kennen:

Gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000, verklaart ondergetekende mr. T. Neijzen, advocaat-gemachtigde te Rotterdam, door (hierna te noemen appellant), verblijvende te aan de en te dezer zake woonplaats kiezende te Rotterdam aan Statenweg 200 (postadres: postbus 27561, 3003 MB Rotterdam) ten kantore van Rechthuys Advocaten Rotterdam, bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage zitplaats Dordrecht, d.d. 23 oktober 2007, met het kenmerk AWB AWB 06/57191 (produktie 1).

Appellant stelt hierbij hoger beroep in tegen het in kopie bijgesloten afschrift van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage zitplaats Dordrecht, d.d. 23 oktober 2007, met het kenmerk AWB AWB 06/57191.

Dit hoger beroepschrift berust op de volgende grieven:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in rechtsoverweging geoordeeld: "verweerder heeft zich evenzeer op het standpunt kunnen stellen dat van eisers asielaanvraag geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat geen geloof gehecht wordt omtrent zijn gestelde verblijf bij de rebellen en de door hem ondervonden problemen.

Verweerder is er ten onrechte van uitgegaan dat een eenvoudige ontsnapping een ongeloofwaardige ontsnapping is. Een dergelijk uitgangspunt zou er toe leiden dat eenvoudig synoniem is aan

ongeloofwaardig. Dat is onjuist. Eenvoudig is niet synoniem aan ongelooftwaardig. Daarmee is verweerder uitgegaan van een onjuiste vergelijking. Ten onrechte is de rechtbank er dan ook van uitgegaan dat deze vergelijking wél op zou kunnen gaan.

Eveneens is de rechtbank er ten onrechte vanuit gegaan dat appellant niet eensluidende verklaring en heeft afgelegd over zijn verblijf bij de rebellen. In redelijkheid had verweerder niet kunnen oordelen dat hiervan sprake was. Ten onrecht heeft de rechtbank derhalve gesteld dat verweerder "niet eensluidende" verklaringen bij haar oordeel had mogen betrekken.

Deswege kan de bestreden uitspraak niet in stand blijven.

Mitsdien:

Het de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State behage het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage zitplaats Dordrecht, d.d. 23 oktober 2007, met het kenmerk AWB AWB 06/57191 te vernietigen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, het beroep gegrond te verklaren, met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,

mr. L. Neijzen

Producties: 1) bestreden uitspraak